

UN DISGUST DANÈS

Dues amigues, un fill, un restaurant i un disgust. On són els límits de l'amistat? Propietàries d'un prestigiós restaurant i amigues inseparables, Olga i Lídia, sopen en el local buit, ja acabat el servei. Sobre la taula, la seva lleialtat.

DEL 14 DE MARÇ A L'1 D'ABRIL DEL 2012

CIA JEAN VAN MOUR (Catalunya)
Dramatúrgia i direcció: Jumon Erra

TEATRE TANTARANTANA

TEMPORADA 2011 - 2012

DOSSIER

RECUILL DE PREMSA

PUBLICACIONS INTERNET

PROGRAMA

TEATRE TANTARANTANA

TEMPORADA 2011 - 2012

DOSSIER

UN DISGUST DANÈS

DEL 14 DE MARÇ A L'1 D'ABRIL DEL 2012

(Funció prèvia: 14 de març | Estrena oficial: 15 de març)

Dues amigues, un fill, un restaurant i un disgust. On són els límits de l'amistat? Propietàries d'un prestigiós restaurant i amigues inseparables, Olga i Lídia, sopen en el local buit, ja acabat el servei. Sobre la taula, la seva lleialtat.

CIA JEAN VAN MOUR (Catalunya)
Dramatúrgia i direcció: **Jumon Erra**

REPARTIMENT

Elena Fortuny
Ota Vallès

FITXA ARTÍSTICA

Idea espai escènic
Disseny de vestuari
Il·luminació i so
Espai sonor
Ajudant de direcció
Fotografia
Comunicació i premsa
Producció executiva

Cesc Calafell
Meritxell Muñoz
Carles Yagüe | José Ángel Nieto
Roger Julià
Nesa Vidaurrázaga
Xplota Magazine: Isaac Biel | Sebastià Pagarolas
Lali Gràcia, Sandra Araquistain
Fonamentum

Agraïments: Pere Riera, Cía. Danza Mar Gómez, Restaurant Flamant, Fundació El Brot, Adam Martín.

Espectacle en català.

Horaris sessions: dimecres a dissabte 21h - diumenges 19h

Preus: dimecres i dijous 15 € - resta de dies 18 € | funció prèvia 11 €

Duració: 1h 15min.

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona - t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

L'ESPECTACLE

SINOPSI

Propietàries d'un prestigiós restaurant i amigues inseparables, Olga i Lídia, sopen en el local buit, ja acabat el servei. Inesperadament, la seva relació es veurà posada a prova. Fins on som capaços d'arribar per amistat? Quin grau de compromís és just exigir a un amic? Quatre anys més tard, les dues es tornaren a trobar per sopar en el mateix lloc. Però aquella conversa, aquell pacte després de les postres, haurà deixat en elles una fonda petjada. Olga i Lídia descobriran quins són els autèntics límits de la seva relació.

EL MEU DISGUST

El meu entorn —la meva generació?— ha fet sempre bandera de l'amistat. Hem crescut amb la institució de la família tradicional en crisi, els grans relats religiosos i ideològics començaven a patir serioses esquerdes, els grups de rock i els experiments hippies trontollaven com a referents. Ens hem aparellat més tard, hem tingut fills més tard, hem fet molt lloc als amics en les nostres vides.

I molts ens vam dir: «La nostra família és la triada, la que acumules amb el temps, les persones que et trobes per la vida i te la modifiquen per sempre més».

Què ens devem, els amics? Quin compromís és el que realment tenim amb la gent que estimem? A diferència d'altres compromisos, en aquest no hi ha res escrit, no ens lliga cap contracte ni hi ha clàusules per complir. Cada relació d'amistat negocia les seves regles.

Nosaltres us ensenyem una de particular. La de l'Olga i la Lídia. La Lídia i l'Olga es veuran obligades a saber quins són els límits de la seva relació.

L'Olga i la Lídia ens ensenyen generosament el gust i el disgust que suposa estimar profundament una amiga. Entre elles potser no hi ha desig sexual ni enamorament (només elles ho saben), però tants d'anys de lleialtat, convivència i certes dosis de competència han difuminat les fronteres del que és permès i no permès entre elles.

Una notícia tràgica farà que es posi a prova el que han anat construint i confiant durant anys. La Lídia i l'Olga són amigues. I ens convidaran a presenciar els límits de la seva relació, les costures d'un amor profund, d'una relació tan fructífera encara que amb puntes d'obsessió, com qui és convidat a sopar a casa d'algú altre i presència una explosió d'intimitat.

Un disgust danès és també la lluita contra la mort. La mort deixa conseqüències inesperades, capítols per tancar, emocions que s'escapen d'una anàlisi purament racional. També l'espectacle deixa preguntes obertes que s'escapen de respostes exclusivament racionals.

No sé si la meva generació —el meu entorn?— ha aportat res a la manera en què es (man)tenen amics a la vida, però el que sí sé és que he escrit *Un disgust danès* amb tots els meus amics i amigues al cap i al cor.

Jumon Erra
Autor i director

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona - t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

ARGUMENT

L'Olga i la Lídia són dues amigues que es van conèixer estudiant hostaleria. Tenen personalitats diferents i maneres diferents d'entendre la professió i la vida. Tot i així s'estimen profundament i no tenen una amiga millor.

L'Olga ha rebut una oferta per encarregar-se d'un restaurant molt prestigiós a Copenhaguen. L'han vinguda a buscar perquè el porti i ella està molt orgullosa que li hagin fet aquesta oferta. Els darrers anys, l'Olga s'ha encarregat del restaurant de la Lídia, la seva amiga. La Lídia li va demanar que se n'encarregués durant un temps a causa d'un problema greu. També li va demanar que es fes càrrec del seu fill. L'Olga s'hi va resistir, però va acabar acceptant. Ara creu que el favor ja està fet i ja no pot més. Considera que ja ha complert la seva part del tracte.

Durant aquest temps, l'Olga ha aconseguit que el restaurant de la Lídia hagi passat de ser un referent de qualitat a nivell de la ciutat, amb molt bon nom, a ser un referent internacional i tot just acaba de guanyar la segona estrella. La Lídia, però, mai no havia volgut competir en aquesta lliga.

L'Olga necessita tenir un projecte propi i per això Copenhaguen li sembla una molt bona oportunitat. Al cap i a la fi, el restaurant que porta és de la Lídia, es respira Lídia pertot arreu. En canvi, a Copenhaguen li ofereixen prendre decisions serioses i dirigir el local cap on ella vulgui.

El fill de la Lídia serà l'altre motiu de conflicte. És un nen problemàtic i l'Olga mai no ha volgut ser mare. La Lídia se sent molt culpable per no haver pogut donar més temps i atenció al seu fill, encara que en aquell moment va fer tot el que era a les seves mans. Al principi la Lídia se'n va sortir com a mare soltera –el va criar fins que el nen va fer onze anys. El nen sentia, però, que el restaurant li robava la mare.

Ara totes dues ronden els quaranta. Tenen projectes de vida molt diferents i maneres diferents de veure la vida. Ambdues miren de conciliar les seves vides personals amb una professió tan exigent com l'hostaleria.

L'obra amaga un seguit de secrets i, en especial, un misteri que s'anirà descobrint a mesura que avança l'espectacle.

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona – t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

DISSENY ESPAI I VESTUARI

L'ESPAI

L'espai continent no és físic, sinó el públic que l'envolta. Aquest no deixarà de ser un observador proper que vigila de ben a prop una escena íntima al voltant d'una taula parada. Però el públic no ha estat convidat al sopar, per tant, s'ha de quedar a fora, atent, sense perdre detall del fil de la trama.

L'espai hi és restringit. Aquí només hi caben els nostres personatges. Aquest espai és reduït. Un parell de taules ben parades i, al bell mig, la taula. Al seu voltant es desenvoluparà l'escena. L'espai, però, no és estàtic. En els flaixbac temporalmentals l'espai es modifica.

La taula ha canviat de posició. És en aquell racó on abans hi havia aquell carretó amb les copes netes. Però la taula és la mateixa. La relació entre ella i els nostres protagonistes provoca una nova dinàmica. La relació espai-temps es veu reflectida en la implantació dels objectes escènics. L'escena pateix una lleu metamorfosi. Som els mateixos, però tu fa una estona no eres aquí. I aquesta taula, no era més a la dreta? I la llum? Ara sembla una mica més freda. Tot això ens desorienta una mica? O posa les coses al seu lloc. L'espai escènic es presenta com un joc dramàtic al servei de l'obra.

Cesc Calafell
Escenògraf

VESTUARI

Els dos personatges i la seva relació són els protagonistes de l'obra. Totes dues s'atrauen i topen amb la mateixa intensitat, dues dones que es veuen abocades a una situació límit que les obligarà a mostrar els seus sentiments més profunds, complexos i contradictoris.

L'Olga i la Lídia són dues cares de la mateixa moneda i el vestuari reforça aquesta complementaritat tan particular. L'Olga té l'aparença d'un personatge fort, rigorós, que trepitja amb seguretat. La Lídia projecta una imatge paradoxal de vulnerabilitat més gran. El negre i el blanc amb notes de color que matisen la inicial formalitat aparent, la linealitat de l'Olga en contraposició a la major relaxació de formes de la Lídia. El vestuari ens mostra la pell més externa dels personatges, la façana més pulcra, la seva imatge amb una certa formalitat. Això permet que la interpretació de les actrius ens dosifiqui, ens mostri progressivament les vísceres dels personatges, els límits de la seva relació...sense anticipar l'essència del drama.

Meritxell Muñoz
Disseny vestuari

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona - t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

CURRÍCULUMS

JUMON ERRA – Autor i direcció

És llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i va cursar un postgrau en Cultura de Pau i Drets Humans a la Universitat Autònoma de Barcelona. De 1996 fins a 2002 va treballar a TV3 com a actor, i com a guionista a TV3, Catalunya Ràdio, RAC1, Backstage, COM Ràdio. Al programa *Les 1.000 i una*, dirigit per Jordi González, també al programa diari *Punt de trobada*. Va participar a *La Marató* de TV3 de 1998. A Catalunya Ràdio i RAC1 va participar com a col·laborador i guionista diari als programes *Diagonal*, dirigit per Jordi González, *ADN* i *No són hores* a RAC1, dirigits per Santi Villas. De 1996 a 2002 dirigeix tallers de teatre a diferents grups de joves i adults a l'escola d'interpretació Teatre de Ponent dirigida per Frederic Roda. També és ajudant de direcció de Roberto Romei al *Despertar de la Primavera* i de Juan Carlos Martel a l'espectacle *Nomás Sexe* de Daniela Feixas. De 2002 a 2007 treballa com a defensor de drets humans a Colòmbia, Estats Units i Regne Unit. Ha cursat diferents cursos d'escriptura teatral a l'Obrador de la Sala Beckett amb Pere Riera, Carles Batlle, Esteve Soler, Marc Rosich i Alfredo Sanzol. *Un disgust danès* és el primer text que s'estrena de Jumon Erra.

ELENA FORTUNY – Actriu

Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre de Barcelona el 2002 per la seva trajectòria acadèmica, és llicenciada en Art Dramàtic en aquest centre. Com a actriu ha treballat sota la direcció de Josep Maria Mestres, Ariel Garcia-Valdés, Tamzin Townsend, Carol López, Àngels Aymar, Marta Gil Polo, Xicu Masó i Javier Daulte, entre d'altres. Nominada en diverses ocasions per les seves interpretacions al teatre (premis MAX, premis Teatre BCN, premis Butaca) rep la Menció Especial del Jurat del Festival de Directores de Torrejón de Ardoz per la seva interpretació del monòleg Eileen Shakespeare, el 2009. La seva trajectòria professional s'inicia el 1997 al Teatre Lliure amb Salvats, d'Edward Bond, de la mà de Josep Maria Mestres. D'aleshores ençà ha actuat als escenaris del Lliure, el TNC, la Villarroel, el Teatre Grec i la Sala Beckett, entre d'altres, i ha participat en nombroses gires. Treballs destacats són des del musical Hair, la temporada 2010-2011, l'esmentada Eileen Shakespeare, La conquesta del pol Sud, Trueta, Tres versions de la vida, Intimitat, No dormim, God is a DJ, Jo sóc un altre, V.O.S., Porno, Els Justos, La Tempesta, La filla del mar, Dom Juan o el festí de pedra i Fashion Feeling Music, entre d'altres. També ha realitzat la direcció d'actors del musical d'Stephen Sondheim Merrily We Roll Along a la Villarroel. En televisió, debuta el 1997 en el late-show *Les 1.000 i una*, dirigit per Jordi González per a TV3, i continua en la interpretació de dramàtics com *La Sagrada Família*, *Ventdelplà*, *Vinagre*, *Porca Misèria* o *Jet Lag*. Al cinema ha participat en *Las dos vidas* de Andrés Babadán, amb direcció de Bonaventura Durall, el 2008, i recentment, en *Perro*, de Lluís Segura.

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona - t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

OTA VALLÈS – Actriu

Nascuda a Terrassa. És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i en Història de l'Art per la Universitat Autònoma de Barcelona. De 1999 a 2009 ha estat treballant a la companyia de teatre La Cubana representant els espectacles Equipatge per al 2000, Una nit d'òpera, Mamá, quiero ser famoso, Els 25 anys de La Cubana, De la Gran Via al Paral·lel i Cómeme el coco negro. Va interpretar Oh, els bons dies de Samuel Beckett amb la tutoria de Joan Anguera, El vol d'Ícar de Raymond Queneau, dirigit per Pep Anton Gómez. Ha participat en el programa de televisió Saturday Night Live, emès per la cadena Cuatro durant l'any 2009; a la sèrie El cor de la ciutat, de TV3; La Marató de TV3 de 2001 i La Cosa Nostra de TV3. Ha impartit i imparteix classes de teatre a instituts de batxillerat i IES de Barcelona, Terrassa, Manresa, Vilafranca del Penedès, Moià i Gironella. Ha rebut classes a la Sala Beckett de dramaturgia amb Pere Riera, Jordi Prat Coll i Esteve Soler, i d'interpretació amb el dramaturg i director uruguayà Gabriel Calderon, i amb Javier Galito Cava de tècnica Meisner. Com a ajudant de direcció, ha treballat a Danny i Roberta de John Patrick Shanley, dirigida per David Pintó; Reacció de Lutz Hübner, dirigida per Òscar Molina, i Pasta fullada d'Ever Blanchet, dirigida per Òscar Molina.

NESA VIDAURRÁZAGA – Ajudant de direcció

La Nesa té la llicenciatura d'Art dramàtic en Interpretació a l'Institut del Teatre en l'especialitat de text (2007). Tot i així la seva formació comença molt abans a l'escola d'arts escèniques El Timbal amb professors com Ferran Madico, Antonio Simón i altres. Ha fer diversos cursos des de 1995 de veu i moviment (Julie Wilson), Comèdia dell'Arte, gest i creació i treball de textos (Jordi Vidal). La seva experiència com a professional passa per diverses disciplines. Com a actriu l'hem conegut al teatre amb La línia habitada (Kevin G. Martos), lectura dramatitzada del Don Juan Tenorio al Romea, dirigida per Carles Canut, La classe neutra (Jordi Pons) i Les escorxadores (Carme Portaceli). A televisió ha participat a El cor de la ciutat de TV3, Peixos al desert també de TV3 i Mola ser malo al cinema, premi al VIIè Festival de curts de Cambrils. També ha estat la coguionista de La ciutat d'Edward Hopper, juntament amb Kevin G. Martos i la Lliga.

CESC CALAFELL – Escenògraf

És escenògraf, llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha dissenyat escenografies per a espectacles tan diversos com Mare coratge, Pan y toros (Joan Lluís Bozzo), Els justos o Rient cap a la foscor (Sílvia Ferrando) i n'ha adaptat per a festivals per a Tot esperant Godot (dirigit per Lluís Pasqual). Ha col·laborat amb Alfons Flores en l'àmbit operístic amb Manon o Don Giovanni, dirigides per Calixto Bieito. També ha participat en el disseny d'espectacles de gran format, companyia el del port del Fòrum Universal de les Cultures 2004 o el de cloenda del Festival de Cinema de Sitges de 1997. A més, ha estat ajudant de direcció de Joel Joan a la sèrie televisiva Plats bruts i els darrers anys ha dissenyat i dirigit l'escenografia d'espais a TVE Catalunya. Entre els productes televisius amb disseny seu, hi trobem Tinc una pregunta per a vostè, Nostromo, Gala dels premis Sant Jordi, premis Zapping de la TV o Saber y ganar

MERITXELL MUÑOZ – Disseny de vestuari

Llicenciada en Filosofia (Facultat de Filosofia, Universitat de Barcelona, 1998). Llicenciada en Escenografia (Institut del Teatre, Barcelona, 2001). Alguns dels dissenys de vestuari més significatius són *Una història catalana*, dirigit per Jordi Casanovas al Teatre Nacional de Catalunya, *Pedra de tartera*, dirigit per Lurdes Barba al Teatre Nacional de Catalunya, *La conquesta del pol sud*, dirigit per Carles Fernández Giua a la Sala Becket, *Copi i Ocaña al purgatori*, dirigit per Julio Álvarez al Club Capítol o *Un sant sopar europeu*, dirigit per Lurdes Barba al Mercat de les Flors. Alguns dels dissenys d'escenografia i vestuari més significatius són *La marca preferida de las hermanas Clausman*, dirigit per Glòria Balañà al Tantarantana Teatre, *Birds of a Feather...* de la Companyia dansa Color.dansa/Mudit Grau al SAT, *El somriure de M. O'Hara*, dirigit per Gemma Miralles al Teatre Municipal d'Alcoi, *Jo sóc la meva dona*, dirigit per Marta Angelat a la Sala Villarroel o *Música a déuxième*, dirigit per Lurdes Barba al Teatre de Ponent.

PERE RIERA – Assessoria dramàtica

Llicenciat en Dramatúrgia i Direcció Teatral per l'Institut del Teatre i en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. És professor de Teoria i Literatura Dramàtica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre, feina que compagina amb l'escriptura de guions televisius (*Ventdelplà*, *Zoo*). Membre dels consells de redacció de les revistes *Pausa* (Obrador de la Sala Beckett) i *Estudis Escènics* (Institut del Teatre), ha fet dramatúrgies i tasques de documentació històrica per al director Carles Alfaro (*La controversia de Valladolid*; *Ròmul el gran*) i per a altres directors i companyies. És autor de les obres *Desclassificats* (Institut del Teatre), *El factor Luxemburg* (Teatre Lliure) i *Casa Calores* (Sala Beckett). Actualment és autor/director resident del TNC, dins el programa T6. Va estrenar el 2010 *Lluny de Nuuk* al Teatre Nacional de Catalunya (T6). És autor del manual d'arts escèniques *Fem teatre* (Ed. La Galera).

CARLES YAGÜE – Il·luminació i so

L'any 1974 es va diplomar com a tècnic de so a l'Escola Microfusa. Ha treballat com a tècnic de so i llums per diferents companyies durant els darrers 10 anys, entre elles La Cubana, amb *Cómeme el coco negro*, *Lazzigags amb Ojos Verdes*, *Sitcom*, *Actes Indecents*, *Sèmola Teatre amb Somnis d'una nit d'estiu*, *Pel Mànec amb Don Juan*, *memoria amarga de mí*, *Zerega Teatre amb Danny i Roberta*, *Blau Ter amb Moren els contes*, *Noba Producciones Teatrales amb Clínic*, *Tartufo*, etc. També ha treballat en diverses empreses dedicades al món teatral i audiovisual. Recentment ha cofundat *Remenart, SL*, empresa de producció i realització tècnica d'espectacles, muntatge d'events i decoració d'espais de tot tipus, que du a terme projectes arreu del món.

ROGER JULIÀ – Espai sonor

Format a l'Institut del Teatre de Barcelona com a actor, ha treballat sota la direcció d'Ariel García Valdés, Lluís Homar, Joan Font, Gemma Beltran, Sílvia Ferrando i Rosa Novell, entre d'altres. Recentment, la seva trajectòria s'ha centrat en la direcció teatral. Els seus treballs és recents són *Hair*, *Love and Rock Musical*, *Un Cau de Mil Secrets*, *Numer@lia*, *A la Tierra*, *Contes de la Perifèria*, entre d'altres. Paral·lelament, en la seva faceta de músic, ha compost i dissenyat l'espai sonor per a diverses produccions per al Teatre Lliure, Comediants, Teatre Tantarantana i per als seus propis espectacles. Ha tocat en diverses formacions de pop-rock, indie o garage. Actualment, és baixista del grup *Limbo*, una formació de 5 músics, on mesclen minimalisme, progressions i electrojazz instrumental.

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona - t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

PROJECTE FONAMENTUM– Producció executiva

XAVIER BIEL - direcció projecte

PAULA DELGADO - making off

BEGOÑA LARDÍN - departament d'art i regidoria

El Projecte Fonamentum té com a objectius la integració del cinema i les arts escèniques dins l'escola. Va néixer l'any 2003 amb la voluntat de fer del projecte una eina de treball per a les escoles que, de forma interdisciplinària, constituís un nexa d'unió entre el cinema, les arts escèniques i la música i les àrees curriculars.

Una gran quantitat de col·laboradors treballen en el projecte d'una forma absolutament voluntària juntament amb la coordinació que es du a terme a les escoles.

Amb Fonamentum han col·laborat actors de la talla d'Àngels Bassas, Mingo Ràfols, Carme Fortuny, Carles Francino, Marc Clotet, Muntsa Rius, Jumon Erra, Joan Negrié, Ferran Vilajosana, Oriol Vilajosana, Àngela Jové i Sílvia Sabaté. Músics com Jules Bikoko, Juan de Diego, Adan Ros, Begoña Alberdi i Toni Espanyol.

Les produccions realitzades per Fonamentum dins l'escola es forgen tant amb texts reconeguts com de creació pròpia: Antavia, El rei de la casa, La màquina de fer somnis, Eing, M, un tren d'alt d'un pont (estrenada al teatre Romea sota l'auspici de la Fundació Romea per a les arts escèniques, dirigida per Carles Canut).

La col·laboració rebuda per part de tantes persones i entitats fa que Fonamentum adquireixi el compromís de col·laborar amb tots sempre que sigui possible i determinades persones de l'equip encaixin amb les necessitats dels projectes dels nostres col·laboradors.

TEATRE TANTARANTANA

carrer de les flors 22 - 08001 Barcelona – t. 93 441 70 22 - teatre@tantarantana.com - www.tantarantana.com

TEATRE TANTARANTANA

TEMPORADA 2011 - 2012

RECULL DE PREMSA

ESPECTACLE
CIA

UN DISGUST DANÈS
CIA JEAN VAN MOUR

RECALL DE PREMSA

revistes mensuals

Mitjà	Responsable	mes
BUTXACA	Redacció	Mar
TIME OUT TEATRE	Eugenia Sendra	Mar

diaris i agències

Mitjà	Responsable	data
EL PERIÓDICO	Redacció	9-mar
EL MUNDO	Anna R. Alós	11-mar
AVUI	Jordi Bordes	12-mar
LA RAZON	Carlos Sorribes	12-mar
EL PAÍS	Mireia Moya	12-mar
DIARI ARA	Adam Martín	14-mar
20 MINUTOS	Redacció	16-mar
LA VANGUARDIA	Justo Barranco	26-mar

setmanals i suplementos de diaris

Mitjà	Responsable	data
GUIA DEL OCIO	Redacció	8-mar
QUE FEM	Ramón Oliver	16-mar
AVUI	Redacció	23-mar

crítiques

Mitjà	Responsable	data
-------	-------------	------

Entre fogones y telones

El teatro Tantarantana acoge la pieza 'Un disgust danès', el retrato de la sacrificada vida de dos mujeres que comparten profesión y amistad

MIREIA MOYA, Barcelona

En la vida, las personas se relacionan por dos motivos: o bien porque les unen lazos de sangre o bien porque lo escogen, y en ese caso, lo llaman amistad. Aun así existen unos límites que no conviene traspasar porque entonces, la relación se puede romper por un abuso. Pero, ¿hasta qué punto se puede exigir a un amigo? Esa es la pregunta que se formula el dramaturgo Jummón Erra en su debut *Un disgust danès* una obra que habla de la relación entre dos amigas que comparten la misma pasión por el mundo del arte culinario. Además, se suma un elemento siempre peliagudo de ligar con la amistad: dónde empiezan los sueños de uno y terminan las necesidades del otro.

La pieza teatral se estrena el próximo 14 de marzo en el teatro Tantarantana de Barcelona, de la compañía Jean Van Mour y cuenta con el apoyo de las cocineras Carme Ruscalleda y Ada Parellada, que al igual que Elena

Fortuny y Ota Valles en la ficción, han convertido su pasión por la gastronomía en su profesión. Ambas actrices comparten protagonismo en un relato que narra los sucesos entre dos amigas que se sientan a charlar después de un largo turno en el restaurante. Durante la conversación, salen a relucir presiones acumuladas durante años y hasta se percibe un cierto "maltrato" tal como apunta Ruscalleda, y es que entablar una conversación profunda después de una larga jornada de trabajo, "jamás es buena idea" reconoce Parellada.

Con este argumento, el autor teje una trama no ausente de secretos y valoraciones sobre el sacrificio que conlleva dedicarse al mundo de la restauración, de interminables jornadas laborales y un ritmo vital frenético. Pero Ruscalleda revela su secreto: "La clave está en no sentirlo como una esclavitud, sino como una pasión y aceptar que no hay nada dramático en ello porque todas las presiones se las impo-

ne uno mismo". Tanto Valles como Fortuny coinciden en que se trata de una obra de gran calidad "capaz de conectar con las experiencias y vivencias personales", y con un texto "muy vivo", que consigue crear dos personajes "con un mundo enorme" y Fortuny subraya que al

---

Una conversación profunda tras el trabajo "no es buena idea", dice Parellada

---

leerla nunca se hubiera imaginado que el texto fuera de alguien que nunca había escrito una obra.

Erra explica que siempre había querido escribir teatro porque es así como se imagina las historias: en forma de escenas y con diálogos. Además, considera que es el medio más sencillo porque solo supone el 50% del trabajo, a diferencia de la novela que

es del 100%. "En la dramaturgia, la mitad del trabajo es del escritor y la otra parte es mérito de la interpretación, la puesta en escena y la iluminación", subraya.

No es gratuito que el autor haya escogido a dos mujeres para la representación. Erra considera que en el mundo femenino, el nivel de intimidad y exigencia "va más allá" que en el masculino y, por tanto, "se puede jugar más con los ecos que quedan de la intimidad personal". Tampoco es coincidencia que haya situado la acción en un restaurante, propiedad de una de ellas, porque para el autor resulta muy interesante, ya que se trata de un lugar público que paradójicamente incita a realizar confesiones muy íntimas. "Son muchas las grandes decisiones que se han tomado en una mesa, tanto en el aspecto laboral como el amoroso, porque existe un código social que lo permite. En el metro por ejemplo, sería extraño". Y es que cada cosa requiere su tiempo y su espacio, incluso eso que llaman amistad.

'UN DISGUST DANÈS'
Teatre Tantarantana
Flors, 22. Barcelona
Fins a l'1 d'abril
www.tantarantana.com

■ Ota Vallès i Elena Fortuny són dues amigues que regenten un restaurant i que tenen moltes coses a explicar-se a 'Un disgust danès', una obra escrita i dirigida per Jumon Erra que explora els límits de l'amistat per a unes generacions en què la família elegida ha estat més important que la família que ve donada per la vida.

Els límits de l'amistat

JUSTO BARRANCO
Barcelona

Dues cuineres de prestigi, Carme Rusalleda i Ada Parellada, apadrienen aquesta obra teatral. Al cap i a la fi, *Un disgust danès*,

pels seus treballs com a actor i guionista a la televisió i la ràdio, explica que el text, el primer que signa ell que s'estrena, va partir d'una imatge que tenia al cap: dues dones que, a la nit, després de la jornada de treball al restaurant, quan aquest lloc públic on la

El transcurs de l'obra farà emergir secrets i misteris, però, sobretot, posarà en qüestió, explica Erra, una cosa tan important per a la seva generació com l'amistat. "Pensem que la família que triem, la parella, els amics, és més important que la que ens ve dona-

SEBASTIÀ PAGAROLAS

que Elena Fortuny i Ota Vallès representen fins a l'1 d'abril vinent al teatre Tantarantana, dona vi-

da a les dues propietàries d'un prestigiós restaurant, l'Olga i la Lúcia, dues amigues inseparables que les circumstàncies forçaran a descobrir els límits de la seva amistat.

L'autor i director de l'obra, Jumon Erra, conegut

**Ota Vallès
i Elena
Fortuny
en una
escena d'*Un
disgust danès***

moltes coses a dir-se. Sobretot perquè l'Olga ha rebut una oferta per encarregar-se d'un prestigiós restaurant a Copenhagen després d'anys d'encarregar-se, a causa d'un problema greu, del restaurant de la Lúcia. I del seu fill.

gent s'explica coses tan íntimes ja és buit, cuinen per a elles mateixes i s'asseuen a una taula. I tenen

da. Però, fins a quin punt resisteix de debò una amistat, on es trenca la corda, què ens devem als amics, quin compromís tenim realment amb ells?". I és que, recorda a la presentació de l'obra Ada Parellada, "és molt perillós quedar-se a parlar al restaurant després que marxin els clients de l'últim torn. Portes tot el dia a la motxilla, amb les coses que han anat malament acumulades. Millor al matí següent".●

Una obra de teatre traça el límit de l'amistat

J.B.

BARCELONA

Dues amigues íntimes, que regenten juntes un restaurant de qualitat, topen amb les fronteres de l'amistat. Aquest és el punt de partida d'*Un disgust danès* de Jumon Erra, un autor i director que debuta amb aquest muntatge que ja ha estat a la Nau Ivanow i que ara fa temporada al Tantarantana, del dimecres a l'1 d'abril. Erra tria el restaurant com a espai públic on es comparteixen intimitats. Elena Fortuny i Ota Vallès interpreten els dos personatges, que veuen la necessitat de posar límit, o no, a la seva amistat.

Segons Fortuny, la generació nascuda als anys setanta ha donat per superades grans institucions com la de la família però n'ha incorporat d'altres com són les de la parella o les amistats; "són unes relacions sense un contracte" conegut. La dramàtúrgia és gelosa en avançar la informació, "està molt ben dosificada", i només al final es podran comprendre algunes actituds de les primeres escenes. L'actriu aclareix que, tot i que l'univers que es dibuixa és el de dues amigues de 40 anys, "no cal ser ni dona, ni tenir 40 anys", les situacions són molt identificables. El món de la cuina i la fama també fan més picant l'acció: avui, Ferran Adrià podria ser "conseller de Cultura o ambaixador de Nova York: la repercussió transcendeix al món gastronòmic." ■

MADRINAS DE UNA OBRA

Ruscalleda y Parellada, chefs teatrales

Las cocineras **Carme Ruscalleda** (arriba a la derecha) y **Ada Parellada** (abajo a la derecha) apadrinaron ayer en el Semproniana, restaurante de la segunda, la presentación de la obra teatral *Un disgust danés*, que se estrena el día 14 en el Teatre Tantarantana. **Elena Fortuny** (arriba izquierda) y **Ota Valles** (abajo izquierda) interpretan en la pieza a dos amigas propietarias de un restaurante.

ELISENDA PONS

Carme Ruscalleda y Ada Parellada apadrinan una obra de teatro

C. S.

BARCELONA- No hay duda de que la cocina es un gran escenario y habría que instaurar la convención de aplaudir después de una buena comida como se hace en el teatro, los minutos que hicieran falta, con «bravos» incluidos. La cocina y el teatro no parecen tener muchas cosas en común, pero existen vínculos. Las cocineras Carme Ruscalleda y Ada Parellada lo saben con creces y por eso han decidido apadrinar una obra de teatro, cuyas protagonistas son dos cocineras. «Son dos placeres de consumo rápido que, sin embargo, tienen mucho trabajo detrás. La mesa y el escenario son espacios de emociones, incertezas, tristezas y felicidad», comenta Ruscalleda.

El Teatre Tantarantana acoge del 14 de marzo al 1 de abril el montaje «Un disgust danés»,

Elena Fortuny y Ota Valles son las dos amigas que discuten de sus vidas en un restaurante

de Jumon Erra, que también dirige el espectáculo. Las actrices Elena Fortuna y Ota Vallès son las dos cocineras, amigas que después de un día duro de trabajo se quedan en su restaurante para comer bien y charlar de sus vidas. Sin embargo, la conversación pronto dejará de ser algo inofensivo y empezarán a descubrirse los pequeños secretos de una relación compleja. La pregunta que plantearán a los espectadores será, ¿cuáles son los límites de la amistad? «Cada relación negocia sus propias reglas, pero aquí tantos años de lealtad, convivencia y ciertas dosis de competencia han difuminado las fronteras de lo que está permitido y no está permitido entre ellas», afirma Erra.

La puesta en escena, sencilla, acerca en un primer plano a las actrices hasta dejar al descubierto su intimidad, con unas reflexiones que prometen poner la piel de gallina.

ELENA FORTUNY

Actriu

'Delicatessen' Exigent, responsable i apassionada per tots els vessants del seu ofici. D'ençà de les *'Les 1000 i una'*, Elena Fortuny (Valladolid, 1973) s'ha fet una sòlida carrera com a actriu. Demà estrena al *Tantarantana* una *'delicatessen'*: *'Un disgust danès'*

“El que et trobes a la vida és perquè t'ho has de trobar”

A l'actriu Elena Fortuny li preocupa seriosament ser més exigent amb els altres que amb ella mateixa. FRANCESC MELCION

ADAM MARTÍN

Ens trobem just abans d'un assaig, uns dies abans de l'estrena. Se la veu entusiasmada amb la proposta, encantada amb Ota Vallès, l'actriu amb qui comparteix l'obra –“És meravellosa, meravellosa”–, i orgullosa d'aixecar el primer text que escriu i dirigeix Jumon Erra.

Tothom està d'acord que el text és fantàstic. La primera sensació que vas tenir quan vas llegir-lo quina va ser?

Que era una mica tarantinià, pels diàlegs i per la superposició de l'estructura lúdica amb l'estructura psicològica: hi ha una clau de joc que està oculta en una situació aparentment quotidiana. És una eina que en Tarantino utilitza molt i que també és comuna en moltes dramaturgies contemporànies. I el personatge em va fascinar.

Parla-me'n.

És un personatge complex, perquè té moltes cares, molts nivells de lectura. És un personatge molt humà i ahora respon a una necessitat de joc que té l'obra, i aquest afegit de la dramaturgia fa que el personatge sigui molt ric i et dona molta llibertat.

L'autor us ha posat a les dues protagonistes, dues cuineres, en un restaurant de luxe i ha contraposat dues maneres d'entendre la professió, la vida i l'amistat.

L'una s'exigeix més a ella mateixa i l'altra es responsabilitza més del que les seves accions representen per als altres; però això també té un punt de generositat, perquè ella té en compte el que representa per als altres.

Hi ha un gir en l'obra que t'obliga a replantejar-te tot el que has vist i escoltat. Quin és?

No ho puc dir! Però ho havies d'intentar... Amb sorpresa i sense, el text és interessant, perquè es pot llegir de les dues maneres.

Els dos personatges, tant el de l'Ota com el teu, són un regal per a una actriu.

Els diàlegs estan molt ben escrits i hi ha molts nivells de comprensió del personatge: van més enllà de la primera impressió que el text et deixa veure, i això és molt ric, perquè no parlem de personatges arquetípics, més simples, que de vegades es fan servir per explicar trames molt complexes. Aquí la complexitat de la trama no és enrevessada: la trama és senzilla. El que passa és que s'hi superposa una estructura de joc que fa que tot agafi dimensió. En aquest sentit la dramaturgia és fantàstica: trobo que és un dels millors textos que m'han arribat a les mans ens els últims anys.

Un disgust danès també significa un retrobament amb Jumon Erra després de 14 o 15 anys, oi?

Sí, vam coincidir a *Les 1000 i una*. Va ser una època fantàstica, plena de vivències molt intenses per a tots els

que hi vam participar. Però aquesta era una faceta d'en Jumon que no coneixia en absolut, no sabia que s'hagués posat a escriure. I ha estat una sorpresa.

A 'Les 1000 i una' era la primera vegada que feies d'actriu professional? Sí. No era actriu: era economista i treballava en una empresa signatària de vaixells, i algú de l'equip del programa em va dir que buscaven gent. Jo era a l'Aula de Teatre de la Pompeu Fabra, on entre d'altres hi havia l'Anna Sahun i el Julio Manrique, i també preparava les proves d'accés a l'Institut del Teatre. I casualment em va sortir la feina.

I des de quan tenies clar que volies ser actriu?

Des dels 18 anys. Els meus pares anaven molt al cine i al teatre i jo hi anava un cop o dos a la setmana des dels 13 anys. I als 18, quan em van dir: "Què vols ser?", vaig dir: "Actriu".

Però no vas ser actriu, vas estudiar econòmiques!

Era la carrera que em permetia obtenir una llicenciatura en menys temps. Després vaig treballar dos anys i quan vaig tenir prou diners estalviats, vaig fer les proves per a l'Institut. El dia que me'n vaig anar de l'empresa on treballava em van oferir dirigir el departament de qualitat. Quan vaig dir que no, el meu cap em va dir si tenia una altra oferta, i vaig dir: "No. M'han agafat a l'Institut del Teatre".

I si t'agradava tant, per què no vas anar directament a l'Institut?

Quedar-me a casa dels meus pares i estudiar teatre no era possible. Havia d'estudiar una carrera de veritat, d'aquelles que em donessin seguretat... Coses de la vida.

Has rebutjat molts papers?

Molt pocs. Tinc la sensació que si et truquen per fer una feina és perquè hi tens alguna cosa a aprendre. El que et trobes a la vida és perquè t'ho has de trobar, potser no perquè ho vols, però segur que és perquè ho necessites.

Tens fama de ser molt exigent.

Sí. El que em preocupa seriosament és ser més exigent amb els altres que amb mi mateixa. I això em fa ser encara més exigent! Però és veritat que em preocupa i m'ocupa responsabilitzar-me de les coses que faig, de com les serveixo, de com arribo a l'assaig, com preparo el material.

Alguna vegada has pensat que això no era per a tu?

Mai. Dóna un gran plaer, però en èpoques de crisi em preocupa no estar fent tot el que puc fer de cara a la societat. I ara m'ha agafat per fer voluntariat social, per desenvolupar tota aquesta part d'economia que vaig estudiar i que penso que pot ser útil per a la gent. Ho tenia al calaix i penso que ho havia d'aportar. —

una actriu

CHLOË SEVIGNY

un color

Verd

un número

7

**NOCTÁMBULOS
FESTIVOS
Y CELEBRANTES**
ANNA R. ALÓS

La nacionalidad de un disgusto en primavera

EN ALGÚN MOMENTO de estos últimos días tuve que centrarme para tener claro que no era Navidad, que es cuando suele moverse la solidaridad, que no es primavera, que en el cine se escucha ópera y que los niños desfilan. Pues va a ser que la cosa cambia, y entre otros despropósitos los disgustos tienen de pronto nacionalidad.

Todo comienza con un desfile infantil y un público adulto en el QGAT Hotel, que gerencia Olga Velasco, en beneficio de la ONG Active Africa y promovido por Neositin. La alcaldesa de Sant Cugat, Mercè Conesa, Lluïsa Torquemada, de la marca, el diseñador Peter Aedo, Adriano y Albert Costa vieron desfilar a los pequeños con modelos de Gillermina Baeza, Monnlisa... Sigo con la búsqueda de fondos en la Fundación Barraquer, que dirige Elena Barraquer, que no para de buscar recursos para operar en África y devolver la vista cada año a miles de personas. Ha organizado la primera exposición de Artistas Solidarios y apadrinaron el acto Lorenzo Quinn y Lluïsa Sallent. No controlé quién compró y quién miró, pero me crucé con los pintores Jordi Estivill y Rosa Galindo, con Marisa Godó, Laura Vilá, Bettina Farreras, Tessa Casanovas y Laura Álvarez.

Al primer rayo de sol que imita la primavera muchos han puesto en el GPS Kauai-Gavá y no queda ya ni una mesa dominguera en el chiringuito de Óscar Manresa. Salpicados por allí estaban Carme Barceló, periodista estrella del reality futbolero y futbolístico, el estilista Philippe Venoux, Gonzalo Ros, del Grupo Tragaluz, y Cristina Marcilla, Kiku Bargalló, el de Olis Bargalló, con Mireia Rovira, los hijos de todos y de todas... ¡Follón dominguero del serio! Con sol, olor a salitre y mucha caña musical de sobremesa en la zona chill out de Adel, que igual te pone un mojito que los remixes de Armin Van Buuren. ¡Viva Armin para estas sobremesas, la verdad!

Parada en Tramonti para conocer a Wataru, el artista japonés que expone estos días en Barcelona. Un tipo genial que además de haber ilustrado las cajas de chocolate de Enric Rovira ha depositado unos pequeños cubos de madera para almacenar Misso en 3 restaurantes: en el mismo Tramonti de los hermanos Lombardo, en el Pinoche de Juanito y en el Shangai de los hermanos Kao. Le acompañaban su representante, Fernando Martorell y el poeta Carles Duarte.

Nada como una sesión Verdiana en el Coliseum con La Traviata, con el tenor Sergio Escobar y la soprano Natasha Tupi la noche del miércoles, y a la espera me quedo del estreno en el Tantarantana de Julio Álvarez de la ópera prima de Jumón Erra, *Un disgusto danés*. Adam Martí presentó a las actrices Ota Vallés y Helena Fortuny, y Carme Ruscalleda avaló el contenido del libreto, muy gastronómico, lo cual fue un pretexto perfecto para organizar el acto en el Semproniana de Ada Parellada, que preparó un exquisito pica-pica *salidulce*. «Es lo que pasa a veces, y es que he puesto sal en vez de azúcar en los brioches». Iban rellenos de nata, lo cual en vez de un error personalmente me pareció una genialidad. Así nacen las gastrole-yendas, y como dijo la hiperestrellada chef del Sant Pau a propósito del despropósito de la cocina: «Una vez reconocido que estar en una cocina es una *ximpleria*, nada que se hace con amor es un sacrificio».

CHRISTIAN MAURY

VISION ASEGURADA

En la Fundación Barraquer, de arriba a abajo, el profesor Barraquer con su hija Elena; Lluïsa Sallent y Marisa Godó; los pintores Jordi Estivill y Rosa Galindo, frente a sus cuadros; Laura Vilá y Bettina Farreras; y Tessa Casanovas, de Nuovi Piatti, y Laura Álvarez.

PRIMEROS RAYOS DE SOL

Abrigados pero junto al mar, en el Kauai de Gavá: arriba, Cristina Marcilla, Mireia Rovira, Kiku Bargalló y Gonzalo Ros con todos sus hijos; a la derecha, Óscar Manresa, Carme Barceló y Philippe Venoux.

EL MUNDO

EL MUNDO

DISGUSTO CON NACIONALIDAD

En el Semproniana, y para presentar 'Un disgusto danés', Ota Vallés y Helena Fortuny con el director Jumón Erra (sentados), detrás Carme Ruscalleda, Adam Martí y Ada Parellada; a la izq. Julio Álvarez.

EL MUNDO

CONCEPTO

En la puerta del restaurante Tramonti. Arriba, el artista Wataru, oculto detrás de uno de sus dibujos, con Fernando Martorell, Tensho, Franco Lombardo, Giuliano Lombardo y Carles Duarte. Abajo, Wataru a cara descubierta mostrando cajas de madera para introducir Misso.

EL MUNDO

NIÑOS EN LA PASARELA

En el hotel QGAT, para recaudar fondos para Active Africa. Arriba, el jugador del FCB Adriano rodeado de niños. Abajo, Olga Velasco, Mercè Conesa y Lluïsa Torquemada.

LA VANGUARDIA

QUÈ FEM

Cada divendres gratis amb La Vanguardia Del 16/3 al 22/3 del 2012

UN DISGUST DANÈS

La primera passió comuna que van compartir l'Olga i la Lídia va ser la de l'hostaleria. Va ser estudiant aquesta especialitat com es van conèixer. I des de llavors, són tan inseparables que fins i tot han compartit durant anys la gestió d'un restaurant que s'ha anat omplint d'estrelles i de prestigi internacional: precisament el restaurant on ara es disposen a compartir un sopar que pot canviar per sempre més el destí de la seva amistat. Parlant de l'amistat: en termes generals, no cal ni dir que aquest ha sigut des de sempre un dels sentiments més ben valorats per la humanitat. Però, tal com ho veu l'autor Jumon Erra, potser mai no tant com al llarg d'aquestes darreres dècades. És ara quan més s'ha qüestionat el model familiar ortodox, i quan més s'ha reivindicat la idea que la teva veritable família és la que integren les persones que vas triant lliurement al llarg de la vida. Doncs bé: des d'aquest punt de vista, l'Olga i la Lídia han

sigut fins ara un nucli familiar d'allò més sòlid. Però ha arribat l'hora del sopar. I del disgust, que si és danès perquè té a veure amb un restaurant de Copenhaguen. I l'hora de parlar del nen, d'aquest fill que, sense ser comú, de vegades ho ha semblat. Ha arribat l'hora en què totes les lleialtats acaben sent qüestionades: entre les postres i el cafè. I en què la mort -com passa sempre més tard o més d'hora- també fa acte de presència. Una cosa sí que vol deixar molt clara l'autor: encara que al llarg del seu text ens preguntem un cop i un altre on són els límits de l'amistat i del compromís que tenim envers gent que estimem, aquesta obra l'ha escrit tenint tota l'estona molt present tant al cap com al cor tot el seu cercle d'amistats. RO

Dramatúrgia i dir.:
Jumon Erra. Int.:
Elena Fortuny,
Ota Vallès. Fins
a l'1/4. **Teatre
Tantarantana.**
C. de les Flors, 22.
9344170
22. € 18 eu-
ros; dc. i dj.,
15euros.
De dc. a
ds., 21h;
dg., 19h.

FOTO: SEBASTIÀ PAGAROLAS

LA ÚLTIMA CENA

Eso de mezclar amistad y negocios no siempre sale bien. Y si no, que se lo pregunten a Olga y Lidia, dos amigas que montaron juntas un restaurante. El mismo en el que ahora cenar y ponen sobre la mesa algunos de los temas más delicados de su relación después de cuatro años.

El Tantarantana presenta *Un disgust danès*, una obra sobre los límites de la amistad, la fidelidad y el compromiso.

.....
Fecha: Del 14 de marzo al 1 de abril. Lugar: Tantarantana. P: 15-18 €.

FOTO: XELOTA

Un disgust danès / JUMON ERRA. DIR. J. ERRA. TEATRE TANTARANTANA. DEL 14/03 A L'1/04

Després d'un pas fugaç per la Nau Ivanow el passat mes d'octubre, *Un disgust danès* s'instal·la al Tantarantana. Escrita i dirigida per Jupon Erra, la peça converteix als espectadors en testimonis d'una estreta relació d'amistat entre dues dones, interpretades per Ota Vallès i Elena Fortuny, i s'interroga sobre els límits de l'amor, la generositat i la lleialtat.

UN DISGUST DANÈS

TANTARANTANA TEATRE /
FINS AL 1 D'ABRIL

A la sala d'un restaurant, en una taula de dos, a la vista del públic i a una distància mínima de la resta de comensals es produeixen intercanvis íntims. Olga i Lídia aprofiten la fi del servei de nit i, després de cuinar per a elles, posen sobre la taula una relació de molts anys.

Jumon Erra ha fet cap al món de la restauració i les estrelles Michelin per parlar dels límits de l'amistat, el compromís i les regles no escrites entre amics. "Hem viscut grans crisis, encara les arrosseguem i sembla que el que tries és més important que el que ve donat, com la família", diu Erra. "Els amics i amigues suporten coses però quant de pes pots posar en una corda abans que es trenqui?". Aquest equilibri és la clau d'*Un disgust danès*, el segon text del dramaturg, interpretat per les actrius Elena

Fortuny i Ota Vallès. Un enigma porta a l'altre a mesura que les protagonistes avancen en la conversa, quan es retroben després de quatre anys. Parlen d'un fill, el nen del qual l'Olga s'ha fet càrrec recentment; del restaurant de la Lídia, amb dues estrelles Michelin aconseguides gràcies a l'empenta d'Olga, que l'ha dirigit; parlen d'un viatge a

Dinamarca i de l'ambició i els reptes que suposa ser xef d'un dels restaurants més prestigiosos del món. Però Lídia i Olga també masteguen un disgust.

Erra ha recreat la història amb una escenografia simple, un parell de taules que recorden la lleialtat, la competència i un pacte fet a l'hora de les postres.
-ES.

tutiPlán

DIVENDRES 16 DE MARÇ DEL 2012

Escena

I també...

'Un disgust danès'.

Dues amigues inseparables són propietàries d'un prestigiós restaurant. Una nit, després de tancar, sopen.

Mentre ho fan, posen a prova els límits a la seva amistat. Sota aquesta premisa parteix el muntatge *Un disgust danès*.

Teatre Tantarantana. De les Flors, 22. Dv. I Ds. a les 21 h.; Dg. a les 19 h. Preu de les entrades: 18 euros.

Agenda

Les dues protagonistes ■ SEBASTIÀ PAGAROLAS

Una prova d'amistat es representa al Tantarantana

BARCELONA TEATRE

La companyia catalana Jean Van Mour posa en escena l'obra de Jumon Erra *Un disgust danès*. Les actrius Elena Fortuny i Ota Vallès interpreten dues amigues inseparables, propietàries d'un prestigiós restaurant, que descobriran quins són els autèntics límits de la seva relació.

TEATRE TANTARANTANA

TEMPORADA 2011 - 2012

PUBLICACIONS INTERNET

<http://www.decuina.net/2012/03/dun-disgust-danes-que-et-fa-sentir-viu.html>

domingo 18 de marzo de 2012

d'un disgust danès que et fa sentir viu

Aquest passat dimecres vaig tenir la gran sort d'assistir a la representació de la Obra 'Un disgust danès' al teatre Tantarantana de Barcelona. Les entrades em van tocar en un sorteig que va realitzar l'Ada Parellada en el seu blog (darrerament hiperactiu, un torrent d'entrades!).

Si no faig crítica de restaurants perquè no en se prou, menys encara puc fer crítica teatral. Però això sí, criteri del que m'agrada i no m'agrada en tinc sempre. I ganes de explicar aquelles coses de la vida que et fan sentir precisament... viu, les tinc totes.

I en aquesta obra, on el restaurant és un més dels personatges (no ho dic jo, ho diu una de les dues actrius durant la obra: aquest restaurant sóc jo!!) hi vaig trobar vida, somriures i drama. Tot i que lògicament no us explicaré la història, sí que us diré que les actrius estan esplèndides i el text el vaig trobar interessant i fresc. Una de les coses que més m'agradava era la reproducció realista de les converses, amb interrupcions i fugides d'estudi lluny de textos recitatius per torns. I tot al voltant d'una taula, un restaurant i una maleta.

Es clar que en realitat això és secundari, en realitat parla de la vida i el compromís.

No hi busqueu escenografia espatarrant. No la trobareu. Ni un do de pit final en número musical de 'lentejuelas', tampoc el trobareu. Ni una obra on la gastronomia és imprescindible, no és el cas. Però si busqueu gaudir d'una hora i quart de diàleg intel·ligent, emoció continguda i sensibilitat vital... aquesta és la vostra obra.

I a sobre, literalment té un final de cine.

Un disgust danés
de Jumon Erra

Actrius: Elena Fortuny, Ota Vallés

Teatre Tantarantana del 14/3/2012 al 1/4/2012

QUATRE RODES DE PREMSA ON ENS HEM DIVERTIT

Per Julià Peiro

De les rodes de premsa els periodistes hem de sortir-ne satisfets i amb ganes de recomanar l'espectacle als lectors. Quan no és així, feu-s'ho mirar, teatreros! Però en pocs dies he anat a quatre que s'han distingit per fugir de l'encotillament amb que sovint ens serveixen aquest tipus de trobades.

[...]

UN DISGUST DANÈS

I un altre. L'obra Un disgust danès, que té per escenari un restaurant, es va presentar precisament en un restaurant: el Semproniana, de l'Ada Parellada. Al voltant de la taula, Jumon Erra, autor i director; les actrius que la interpreten al teatre Tantarantana, l'Ota Vallès i l'Elena Fortuny, el moderador, Adam Martín, i el toc diferenciador: la presència física i participativa de dues cuineres de renom: Carme Rusalleda, que sota l'aparença de dona de morro fort amaga una enorme bonhomia i una senzillesa poc corrent entre els famosos (i en conec molts), i l'Ada Parellada, amb una capacitat d'inventar espectacles gastronòmics que em deixa bocabadat.

Va explicar que el seu pare li deia que de gran havia de ser clienta i només clienta, però ella, amb l'esperit bressolat en la cuina de la Fonda Europa de Granollers, ja portava l'ofici a la sang. Sembla com si de fogons n'hi hagués de dos tipus i per a diferents protagonistes: els casolans, portats per dones, i els professionals, dirigits per homes. "Mai m'he plantejat si aquesta es feina d'homes o de dones", va sentenciar la Carme.

Sí es veritat que les dones, en aquesta com en tantes altres tasques, tenen un problema: la maternitat. "Si fas de mare, perds el tren", confessaren les dues. I com s'arregla, això? "Has de portar sempre a sobre la motxilla de la maternitat, és l'única manera. Els homes tenen la gran sort de que no s'han de qüestionar aquest càrrec de consciència".

Encara que hi ha moments impossibles: "Jo mai he sopat amb la família". Compensacions? "Veure com gent que entra malhumorada, perquè té gana, va canviat al llarg de l'àpat. Aquesta és la clau, ja que en un restaurant la gent hi va a menjar, però també a divertir-se". Són, per sobre de tot, dues dones lluitadores que res els fa por, ni la crisi: "La crisi ens ha fet recuperar el sentit i el valor de les coses". Per cert, els demés convidats també van dir-hi la seva, però el seu tema el trobareu en una altra pàgina de Teatralnet. Cada cosa al seu lloc.

Julià Peiró

juliapeiro@teatral.net

'Un disgust danès' reflexiona al voltant dels fogons al Tantarantana

Publicat per Teresa Bruna (Teatralnet) 11/03/2012

Les grandíssimes cuineres Ada Parellada i Carme Ruscalleda són les padrines de l'espectacle *Un disgust danès*, que s'estrenarà el 15 de març al Teatre Tantarantana. Aquest padrinatge ens ha afalagat molt als mitjans encarregats de presentar l'obra, ja que ens en van voler parlar en un marc favorable al text, càlid i acollidor: un dels menjadors del restaurant Semproniana, propietat de l'Ada Parellada. Això no passa cada dia!

La trobada va començar amb un tast de l'espectacle seguit de la presentació per part de Júlio Alvarez, responsable del Tantarantana com a el regal d'alt voltatge per al teatre d'aquesta temporada. I va acabar amb un col·loqui sobre la cuina, la dona cuinera i la manera en què combinen la feina amb la seva vida privada. Adam Martin en va ser el moderador. No és per fer enveja ningú, però l'Ada ens va voler mimar encara més amb un berenar fet per ella i una copeta de cava. Una roda de premsa fantàstica ja que va coincidir amb el Dia de la Dona Treballadora. Naturalment, hi havia alguns companys masculins treballant. Solidaris, també varen berenar.

És un espectacle per a dues actrius escrit i dirigit per Jumon Erra. Són dues cuineres d'un restaurant important que, en acabada la feina, es relaxen i parlen de les seves vides. L'espectador assisteix com un voyeur i observa, entén, s'identifica i s'emociona amb la relació d'amistat, lleialtat, generositat, col·laboració i intercanvi que existeix entre les dues dones. L'interpreten Elena Fortuny i Ota Vallès.

A l'espectacle, les dues dones seuen després d'un dia atafegat i parlen d'un fill que, sense ser comú, intuïm que els interessa per igual. Totes dues es preocupen pel benestar del nen. I va apareixent el gust i el disgust que comporta estimar tant una persona. Ens ensenyen les cartes del joc, els límits d'aquesta amistat.

Adam Martin destaca la capacitat de l'autor per entrar al món de la dona: No ho he fet perquè sí. He triat les dones perquè crec que l'amistat entre elles va més lluny que l'amistat entre els homes, contesta Jumon.

La reunió va ser molt agradable, les actrius també van barrejar la seva vida privada amb la professional i van tenir la calidesa de fer-nos-en partícips. Elena Fortuny ens va explicar que havia estat mare i ens va presentar el seu preciós bebè de 18 mesos. L'Ota ens va explicar la seva procedència de La Cubana, el que significa una manera molt diferent d'interpretar. Però en va parlar molt feliç.

Van destacar el punt de connexió vital que hi ha entre el teatre i la cuina: Son dos plaers de consum ràpid. Hi ha molta feina al darrere, moltes persones que hi intervenen i, quan arriba al consumidor, aquest es converteix en el jutge sentenciador: o agrada o no agrada. La taula i l'escenari són terrenys d'emocions, incertesa, tristesa i felicitat, confessen.

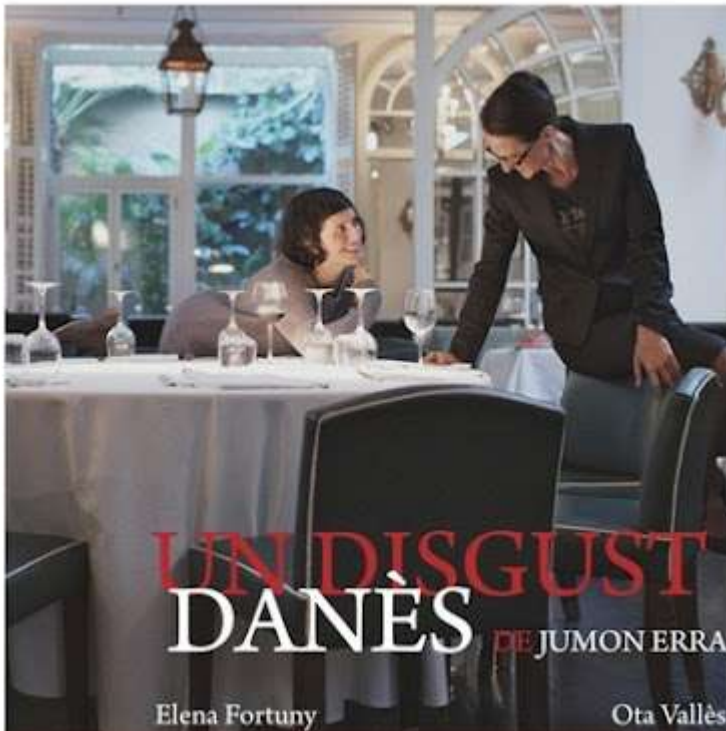
Ada Parellada mig bromejant, també compara les seves emocions al teatre i al restaurant: Jo si vaig al teatre em relaxo i em deixo portar. Si m'agrada, sóc feliç. En canvi, si vaig a dinar a un altre restaurant i m'agrada... tinc enveja!

Carme Ruscalleda ens va confessar que la seva dedicació absoluta al restaurant, de vegades, ha tingut unes gotes d'amargantor per deixar a casa les criatures i no haver seguit fil per randa tot el seu procés de creixement: De vegades m'ha entristit però no n'estic penedida. No podia estar als dos llocs. Els he intentat transmetre valors com l'esforç, la perseverança i la il·lusió per assolir un somni. Els he donat tot l'amor del món encara que potser a dosis. La clau és estar en pau amb tu mateix i no transmetre l'esclavitud que té aquesta feina per no transmetre vinagre. Potser som ximplers però, com ho fan les actrius al teatre, dediquem la vida a una vocació que hem tingut la sort de poder tirar endavant.

A l'Ada, el seu pare, conegut restaurador, li aconsellava un altre futur: Tu has de ser client, has de tenir llibertat.... Però va néixer a la fonda i mai ha pogut deixar-la.

I l'espectacle ens transmetrà aquest amor per la cuina, per la família i pel que ens envolta, amb sacrifici, disgust per quan s'hagi de cedir i molta felicitat a la vegada. I sobretot, la satisfacció d'haver tirat endavant un somni. Un espectacle ple de reflexions, sabors i olors, que ens han presentat amb els cinc sentits.

'Un disgust danès' passa amb bon regust pel Tantarantana

S'ha pogut veure fins el 1 d'Abril al Teatre Tantarantana l'obra 'Un disgust danès' de Jumon Erra, a on dues amigues sopen en un prestigiós restaurant tot sol, buit. Tenen una conversa frívola i distant, però en el transcurs d'aquesta comencen a discutir per assumptes del restaurant de la seva propietat, i per les obligacions personals imposades uns anys enrere en assumptes relacionats amb el fill d'una d'elles. En un estira i arronsa constant en el qual l'espectador no sap per qui prendre partit, encara que gaudeix amb la baralla de les protagonistes.

Aquesta és una obra senzilla amb poca ambientació i de només dos actors, en la qual l'escassa 1h i 15 min de durada podem gaudir d'uns diàlegs punxants i de gran versemblança, amb els que l'espectador es pot sentir identificat en algun moment. És per això que aquesta obra de forta tensió i sensibilitat és un bon resultat entre aquestes funcions de format petit que tant estan triomfant als escenaris barcelonins.

Inma Borrell

Un disgust danès

de Jumon Erra

Actriees: Elena Fortuny, Ota Vallés

UN DISGUST DANÈS

Publicado por Elisa Díez | Etiquetas: Elena Fortuny, Jumon Erra, Ota Vallès, Tantarantana

TEXT i DIRECCIÓ: JUMON ERRA
INTÈRPRETS: ELENA FORTUNY i OTA VALLÈS
PRODUCCIÓ: FONAMENTUM
TEATRE TANTARANTANA

Impressiona, impressionada, així és com vaig sortir fa una setmana del Tantarantana. Una història que va creixen i que és molt més del que el programa de mà promet. Aparentment la història de dos amigues que es retroben i sopen. Entremig una maleta, que no sabem què amaga fins al final. Un fill. Un pare amb una relació inexistent amb el fill. Fins que alguna cosa passa que ho capgira tot i llavors es comprèn tot el que l'autor amb una delicadesa impressionant ens ha estat explicant. Les peces comencen a encaixar de forma absolutament sorprenent.

Sí que és cert que en breus instants al text li manca polir petits detalls per fer-lo absolutament perfecte, però malgrat no aconseguir aquesta perfecció, funciona i el viatge per la història d'aquestes dues dones et manté expectant sense poder parpellejar massa no et vagis a perdre el següent moviment. Direcció actoral acurada, amb un desconeguda (al menys per mi) Ota Vallès, un altre descobriment i una Elena Fortuny, a la que la direcció aconsegueix treure els nervis i els moviments sense parar d'altres interpretacions que ja cansaven.

Dues taules de restaurant, dos marcs, un ple de fotos, l'altre buit i poca més utilleria conformen l'escenari d'aquesta hipnòtica història, al que no li calen masses mobles per a ser explicada. Això si la il·luminació i el so del Carles Yagüe juguen un paper determinant i ajuden a fer entendre les emocions dels personatges.

I com acostuma a passar, Un disgust danès només va romandre en cartellera quinze dies, insuficients perquè un públic més ampli pogués gaudir d'un text que es mereix més oportunitats de créixer i poder delectar a més espectadors. I recorden, Jumon Erra, tornarem a sentir parlar d'ell. Espero. Quin delit!

PUBLICACIONS GENERALS INTERNET

<http://thecrazyteaparty.blogspot.com.es/2012/03/cocina-y-teatro-un-disgust-danes.html>

http://www.ivoox.com/un-disgust-danes-del-tantarantana-al-cabaret-electric-audios-mp3_rf_1120133_1.html

<http://www.telentrada.com/Telentrada/es/Espectaculos/Teatro/Espectaculo+Un+disgust+danes,+de+Jumon+Erra>

http://www.atrapalo.com/entradas/un-disgust-danes_e57809/

<http://www.lavanguardia.com/54231980346/comentarios.html>

<http://butaquesisomnis.blogspot.com.es/search/label/Tantarantana>

http://w3.bcn.es/V53/Serveis/AgendaRecomanada/V53AgendaRecomanadaIniciCtl/0,2169,120312746_123877479_2_1728167361,00.html?accio=detall

<http://www.teatroateatro.com/cartelera-teatro/drama/un-disgust-danes/11724/>

<http://www.butxaca.com/ca/teatre/altra-cartellera/details/narracio-de-contes-de-pere-calders/66968>

<http://xalico.blogspot.com.es/2012/03/un-disgust-danes.html>

<http://es-es.facebook.com/pages/Agenda-cultura/152151871513062>

<http://www.tdtgarraf.com/escenaris/capitol/un-disgust-danes>

<http://www.larazon.es/noticia/4033-carne-ruscalleda-y-ada-parellada-apadrianan-una-obra-de-teatro>

<http://blogs.cuina.cat/semproniana/2012/03/11/un-disgust-danes-i-un-sorteig/>

<http://teatretantarantana.blogspot.com.es/2012/03/un-disgust-danes.html>

<http://www.timeout.cat/barcelona/ca/obra/teatre/4776/un-disgust-danes>

<http://guiadelociobcn.com/barcelona/teatro/sala-teatre-tantarantana/genero-pequeno-formato/un-disgust-danes/378>

<http://www.suscriptoresdelavanguardia.com/ca/ofertasydescuentos/2/teatre.html>

<http://esp.elmondelacuina.com/2012/02/tarta-dickens.html>

<http://www.univers.upc.edu/descomptes/Teatre>

<http://www.maumaunderground.com/home.asp>

<http://www.totteatre.cat/Venues/Det/VE0000037>

http://elpais.com/tag/obras_teatro/a/

http://www.fonamentum.com/FONAMENTUM/UN_DISGUST.html

<http://blogs.cuina.cat/semproniana/etiqueta/carne-ruscalleda/>

<http://www.institutdelteatre.org/diputacio/opencms/system/modules/org.iteatre.web/web/ca/AreaConeixer/Area.jsp?PathMenuSelec=/system/modules/org.iteatre.web/web/ca/AreaConeixer/Noticies/&NoticiaSelec=/system/modules/org.iteatre.web/web/ca/Activitats/Cartellera&TipusElem=ACTIVITAT>

<http://www.carnetjove.cat/showtemporaryadvantage.tjc?id=11&reference=392422&print=true>

<http://www.bacderodasport.com/ca/noticies.asp>

<http://www.elperiodico.com/es/noticias/gente/ruscalleda-parellada-chefs-teatrales-1518006>

<http://brujuladechocolates.blogspot.com.es/2012/03/empalmar.html>

TEATRE TANTARANTANA

TEMPORADA 2011 - 2012

PROGRAMA

COM ADQUIRIR LES ENTRADES?

- Per telèfon les 24h del dia amb el sistema Tel-entrada: 902 10 12 12 de Catalunya Caixa.
- A totes les oficines de Catalunya Caixa. Horari: de 8h a 14h.
- Al mateix teatre 1h abans de la funció.
- Es poden fer reserves al telèfon: 93 441 70 22 i recollir les entrades 1/2h abans de l'inici de la funció.

HORARIS I PREUS

Dimecres a dissabtes 21h - diumenges 19h

Dimecres i dijous 15€ - resta de dies 18€ | Funció prèvia 11€

TEATRE TANTARANTANA

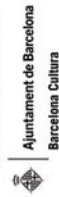
Julio Alvarez   Director artístic
Victor F. Suárez   Gerència i management
Ferran Murillo   Premsa i producció
Enrique Ferrando   Comunicació i públic
Angie Garcia   Secretaria
Héctor Fernández   Cap de sala i taquilla
Miguel Esteban   Equip tècnic
Carlos Rosas   Equip tècnic
Gerónimo Pereira   Manteniment

Alumne de l'IES La Mercè en pràctiques de producció: Joan Vajó

TEATRE TANTARANTANA | C/ de les flors, 22
08001 - BARCELONA | teatre@tantarantana.com
www.tantarantana.com | Tel. 93 441 70 22

Metro: L2 i L3 Paral·lel

Autobús: 20, 24, 36, 57, 64, 91, 120, 121 i 157

UN DISGUST DANÈS

CIA JEAN VAN MOUR (Catalunya)

DEL 14 DE MARÇ A L'1 D'ABRIL DEL 2012

TANTA TEATRE

TEATRE TANTARANTANA

UN DISGUST DANÈS

CIA JEAN VAN MOUR (Catalunya)

DEL 14 DE MARÇ A L'1 D'ABRIL DEL 2012

Propietàries d'un prestigiós restaurant i amigues inseparables, Olga i Lídia, sopen en el local buit, ja acabat el servei. Inesperadament, la seva relació es veurà posada a prova. Fins on som capaços d'arribar per amistat? Quin grau de compromís és just exigir a un amic? Quatre anys més tard, les dues es tornaren a trobar per sopar en el mateix lloc. Però aquella conversa, aquell pacte després de les postres, haurà deixat en elles una fonda petjada. Olga i Lídia descobriran quins són els autèntics límits de la seva relació.

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ

Jumon Erra

REPARTIMENT

Elena Fortuny

Ota Vallès

FITXA ARTÍSTICA

Idea espai escènic: Cesc Calafell

Disseny de vestuari: Meritxell Muñoz

Il·luminació i so: Carles Yagüe

Espai sonor: Roger Julià

Ajudant de direcció: Nesa Vidaurràzaga

Fotografia: Xploba Magazine; Isaac Biel | Sebastià Pagarolas

Comunicació i premsa: Lali Gràcia | Sandra Araquistain

Producció executiva: Fonamentum

Agraïments: Pere Riera, Cia. Danza Mar Gómez, Restaurant Flamant, Fundació El Brot, Adam Martín.

Espectacle en català.

Duració: 1h 15min.